

Gymnázium J. A. Raymana, Mudroňova 20, Prešov 081 93

Krajina po daždi

Školská slohová práca

(Umelecký opis)

Meno a priezvisko: Patrícia Miščiková

Trieda: 2. C

Školský rok: 2013/2014

Krajina po daždi, autor neznámy

1. Pozorne si preštudujte opisovaný objekt a zaznačte si, aké pocity a nálady vo vás vyvoláva.

harmónia, pokoj, bezstarostnosť, radosť, nádej, vytrvalosť, optimizmus, jednoduchosť

2. a) Vytvorte podrobný zoznam predmetov a javov zachytených na obrázku. Všímajte si detaily. Využívajte slovníky, encyklopédie, webové stránky. b) K niektorým pomenovaniám pripojte výstižné prívlastky.

dúha – nekonečná

hory – vysoké, zelené, živé

skaly – pevné, mohutné

stromy – zelené, vysoké, oproti skalám

nízke

zelen – hustá

vtáky – letiace

obloha – modrá, chladná

mraky, oblaky – šedé, krehké, padajúce

more – pokojné, smaragdové, šire

žena – odvážna

čln – malý, úzky

veslá

pobrežie – piesočnaté

vodopád – tancujúci

lúče slnka – skromné

krajina – tajomná, farebná

3. Vybrané objekty a javy vyjadrite nepriamo, obrazne (pomocou metafory, metonymie, prirovnania, personifikácie a pod.)

skaly v zelenom kožuchu, živé hory, nekonečná dúha, plachtiace vtáky, chladná obloha, krehké oblaky, tajomná krajina, farebná krajina, smaragdové more, skromné lúče slnka, odvážna žena, tancujúci vodopád, kryštáliky na hladine mora, stromy vysoké a zároveň tak nízke, padajúce oblaky, mraky už prestali plakať, vtáky žene ukazujú smer

Čistopis

Krajina po daždi. Ako z rozprávky. Krehké mraky sa pomaly trhajú. Na oblohe vytvárajú tie najrôznejšie obrázky. Už prestali plakať. Objímajú mohutné skaly oblečené v zelenom kožuchu. Za končiarmi skál sa niečo skrýva, no to asi navždy ostane zahalené rúškom tajomstva. Slnko sa začína usádzať na chladnej oblohe. Svojimi skromnými lúčmi jemne hladí okolitú krajinu. Smaragdové more je pokojné, kryštáliky na jeho hladine sa len tak mihajú pred očami. Odvážna žena s dlhými hnedými vlasmi oblečená v bielych šatách sa plaví po mori v malom úzkom člne. Zľahka sa kolíše zo strany na stranu. Dva vtáky letiace nad ňou vyzerajú, akoby jej ukazovali smer. Žena vesluje k pobrežiu. Možno. Možno len s údivom sleduje zrod nekonečnej dúhy, ktorá sa tiahne ponad živé hory. Piesočnaté pobrežie lemujú štíhle stromy s okrúhlou korunou stojace vedľa seba ako armáda vojakov. Popri obrovských horách vyzerajú ako Dávid pri Goliášovi. Vysoké, no zároveň také nízke. Vytvárajú domov pre množstvo lesných živočíchov. Veľký, no zároveň taký malý les. Za lesom spieva a tancuje vodopád, ktorý si konečne vybojoval svoje miesto medzi hustou zeleňou. Kvapôčky vody padajú na zem jedna po druhej a skladajú stále nové piesne. Životodarná tekutina napája všetko živé navôkol. Vyzerá to tak, že vietor odišiel niekam na opačný koniec sveta a nezanechal po sebe žiadne stopy. Dokonca ani v podobe jemných vln na hladine mora, či tancujúcich listov na stromoch. Príroda je pokojná, vyniká jej krása, pôvab a nežnosť. Hrá všetkými odtieňmi zelenej a modrej.

Už pri prvom pohľade na obrázok sa ma zmocnil pocit bezstarostnosti, harmónie a optimizmu. Krajina po daždi. Ako z rozprávky. Krajina, v ktorej všetkým problémom narastú krídla a postupne od človeka odchádzajú. Krajina, v ktorej sa aj tie najtajnejšie sny stávajú skutočnosťou.